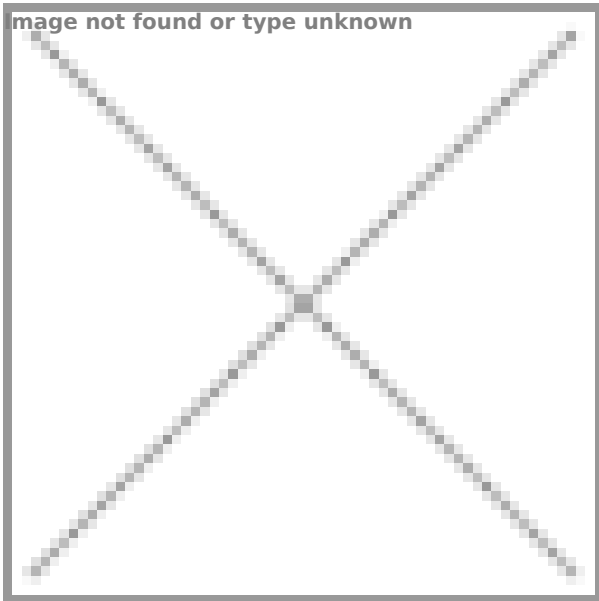

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI

„Umarłych wieczność dotąd trwa, dokąd pamięcią im się płaci” – pisała polska noblistka, Wisława Szymborska. W tych dniach zadumy i wspomnienia o tych, których nie ma już z nami, Służba Więzienna pamięta o wielce zasłużonych dla Ojczyzny osobach, w tym także z naszej formacji. O tych, co już odeszli na wieczną wartość.

Nadchodzi czas wspomnień, refleksji i modlitwy za zmarłych. Dzień Wszystkich Świętych oraz Zaduszki to okazja do zatrzymania się na chwilę, skłaniająca do refleksji. W tych dniach wspominamy tych, których już nie ma obok nas fizycznie, ale są w naszych myślach. Jako przedstawiciele Służby Więziennej, spadkobiercy dorobku naszych przodków, odwiedzamy groby osób, którzy swoją postawą zapisali się pięknie na kartach historii polskiej historii, w tym więziennictwa. Oddajemy hołd i szacunek zarówno tym, których nie znaleźliśmy osobiście, ale zawsze podziwialiśmy za oddanie służbie Ojczyźnie, podejście do drugiego człowieka, jak również tym, z którymi dane nam było współpracować, przyjaźnić się, dzieląc swoje radości, a czasami smutki.

W przeddzień Wszystkich Świętych płk Bartłomiej Turbiarz, zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej wraz z płk. Adamem Sasinem, Dyrektorem Biura Dyrektora Generalnego Służby Więziennej udali się na warszawskie Powązki. Delegacja Centralnego Zarządu Służby Więziennej zapaliła znicze na grobie Stanisława Sokołowskiego, niezwykle zasłużonej postaci w historii naszej formacji. Był on inspektorem Straży Więziennej i pierwszym naczelnikiem więzienia w Łęczycy po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, nauczycielem, żołnierzem Legionów Polskich, podporucznikiem rezerwy piechoty Wojska Polskiego oraz redaktorem dwóch czasopism: „Przegląd Więziennictwa Polskiego” i „W Służbie Penitencjarnej”. Oddany bez reszty pracy w więziennictwie. Stanisław Sokołowski został pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. Dziś o jego grób dbają funkcjonariusze Służby Więziennej.

Już od kilku dni funkcjonariusze z jednostek penitencjarnych w całej Polsce, wzorem lat poprzednich, przed 1 listopada uprzątają mogiły i oddają hołd osobom wielce zasłużonym. W kultywowaniu pamięci o ludziach bohatersko walczących o wolną Polskę oraz budowanie tradycji patriotycznej i wspólnoty narodowej zaangażowano również skazanych. To była dla nich bardzo dobra lekcja resocjalizacji, a w szczególności kształtowania w nich postaw prospołecznych.

Tekst: mjr Robert Trembowelski

Zdjęcia: Piotr Kochański, archiwum jednostek

image not found or type unknown

